

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Rekonstrukce Group, s.r.o.**, IČO 26796503
sídlem Československého exilu 1888/4, 143 00 Praha 4
zastoupená advokátkou JUDr. Kateřinou Martínkovou
sídlem Sokolská tř. 22, Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

za účasti osoby na řízení zúčastněné: KONREO, v. o. s., sídlem Jana Nečase 1343/29, Brno
– Žabovřesky, insolvenčního správce žalobkyně,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2016, č. j. 26152/16/5200-11431-706012,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob (dále jen „DPPO“) a na zrušení daňové ztráty z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, vydaným Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm v Praze – Modřanech (dále jen „správce daně“ či „prvostupňový orgán“) dne 27. 7. 2015, pod č. j. 5202331/15/2012-50523-107273.

2. Správce daně doměřil žalobkyni jako daňovému subjektu podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) a podle § 147 a §143 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) daň z příjmů právnických osob ve výši 7 830 850 Kč a dodatečně zrušil daňovou ztrátu z příjmů právnických osob ve výši 90 583 Kč a současně jí uložil povinnost uhradit penále celkem ve výši 1 567 075 Kč.
3. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že daňová kontrola, která proběhla v daňovém řízení, nebyla nikdy vůči ní platně zahájena, z čehož dovozuje, že všechny následné kroky správce daně jsou neplatné a neúčinné.
4. Dle žalobkyně daňová kontrola zahájená dne 17. 1. 2012 v 8:45 hodin nebyla zahájena s oprávněnou osobou, neboť této daňové kontroly nebyla přítomna žalobkyně jakožto jediná oprávněná osoba, s níž mohla být daňová kontrola zahájena. Ze správního spisu vyplývá, že plná moc, která byla udělena Ing. E. R. dne 16. 1. 2012, byla do spisu založena až dne 18. 1. 2012. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí uvedl, že plná moc byla správci daně předložena dne 17. 1. 2012, avšak uvedené neodpovídá listinným důkazům.
5. Žalobkyně odkazuje na § 27 odst. 2 daňového řádu, dle něhož je plná moc vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně. V daném případě je zjevné, že v době zahájení kontroly nebyla Ing. E. R. zmocněna k zastupování daňového subjektu, neboť plná moc byla doručena až dne 18. 1. 2012 a až od této doby se stala osobou oprávněnou zastupovat daňový subjekt v řízení zahájeném správcem daně.
6. Výše popsané jednání správce daně je sankcionováno neplatností takového jednání a zpravidla vede i k porušení mlčenlivosti správce daní při správě daní.
7. I když v protokolu o zahájení daňové kontroly je uvedeno, že daňový subjekt je zastoupen Ing. E. R. na základě plné moci ze dne 16. 1. 2012, dle žalobkyně je postaveno najisto, že taková plná moc nebyla správci daně předložena, neboť žádná plná moc není obsahem přílohy k uvedenému protokolu, v němž je uvedeno, že počet příloh je 0, a ani tato listina není uvedena v protokolu mezi předanými listinami.
8. Žalobkyně rovněž namítá, že žalovaný se dostatečně nevypořádal s odvoláním, když tuto zásadní otázku, jako je zahájení daňové kontroly s oprávněnou osobou, rozhodl v rozporu s obsahem listin, aniž by svědecky vyslechl Ing. E. R. a úřední osoby přítomné zahájení daňového řízení. Žalobkyně se domnívá, že tato vada způsobuje až nicotnost rozhodnutí.
9. Z výše uvedených důvodů je napadené rozhodnutí nezákonné a navrhuje soudu, aby jej spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil.
10. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a k žalobním námitkám uvedl, že zahájení daňové kontroly se věnoval již v napadeném rozhodnutí na stranách 19 a 20, na něž odkazuje. Dále uvádí, že z protokolu o ústním jednání ze dne 17. 1. 2012, č. j. 623/12/390931802608, vyplývá, že správci daně byla v rámci tohoto protokolovaného jednání předložena plná moc ze dne 16. 1. 2012, kterou správce daně ověřil oprávnění Ing. E. R. jednat za žalobkyni jako daňový subjekt. Plná moc byla následně správcem daně zaevidována dne 18. 1. 2012 pod č. j. 5741/12. Pokud by k předložení předmětné plné moci dne 17. 1. 2012 nedošlo, správce daně by k jednání s Ing. E. R. ve věci žalobkyně nepřistoupil. Na uvedeném nemění nic ani skutečnost, že při vyhotovení protokolu došlo ke zřejmé chybě v psaní, kdy v předtištěném formuláři protokolu nebyla u počtu stran příloh opravena číslice 0.

11. Žalovaný též poukazuje na skutečnost, že žalobkyně poprvé tuto námitku vznesla až v odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru, přestože měla možnost námitku uplatnit po celou dobu provádění daňové kontroly. Žalovaný rovněž odmítá námitku porušení mlčenlivosti, ze strany úředních osob, neboť nedošlo k vyzrazení informací o poměrech žalobkyně jako daňového subjektu neoprávněné osobě.
12. Soud z úřední činnosti zjistil, že usnesením ze dne 18. 10. 2016, č.j. MSPH 98 INS 12051/2016-A-13, Městský soud v Praze rozhodl o úpadku žalobkyně a na její majetek vyhlásil konkurs. Insolvenčním správcem byla ustanovena společnost KONREO, v. o. s., sídlem Jana Nečase 1343/29, Brno – Žabovřesky. Vyrozuměním o probíhajícím řízení byl insolvenční správce soudem vyzván, aby soudu sdělil, zda v tomto řízení bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Současně byl vyrozuměn o tom, že pokud bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, soud jej vyrozumívá, že v této věci je nařízeno ústní jednání na den 16. 10. 2018. Přípisem ze dne 27. 9. 2018 sdělil insolvenční správce soudu, že v tomto řízení bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. K jednání se dne 16. 10. 2018 nedostavil.
13. U jednání, které se konalo dne 16. 10. 2018 setrvala žalobkyně na podané žalobě a žalovaný s odkazem na napadené rozhodnutí a písemné vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby.
14. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
16. Podle ust. § 27 odst. 1 daňového řádu *osoba zúčastněná na správě daní si může zvolit zmocněnce, s výjimkou případů, kdy má při správě daní něco osobně vykonat.*
17. Podle ust. § 27 odst. 2 daňového řádu *plná moc je vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně.*
18. Městský soud v Praze žalobu posoudil a shledal, že je nedůvodná.
19. Z povahy věci se soud nejprve musel zabývat tím, zda je napadené rozhodnutí žalovaného zatíženo vadou, kterou je povinen zkoumat z úřední povinnosti.
20. V první řadě se proto soud zabýval *námitkou nicotnosti napadeného rozhodnutí*, neboť pokud by tato vada byla důvodná, již tato okolnost samotná by bez dalšího musela vést k vyslovení nicotnosti rozhodnutí, aniž by bylo možné se zabývat ostatními žalobními námitkami.
21. Námitka žalobkyně případné nicotnosti napadeného rozhodnutí není v daném případě na místě. Teorie považuje za nicotný ten správní akt, který trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence zákonného podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek formy, absolutní omyl v osobě adresáta, neexistence skutkového základu způsobující bezobsažnost, požadavek trestného plnění, požadavek plnění fakticky nemožného, neurčitost, nesmyslnost či neexistence vůle. Takové vady u napadeného rozhodnutí soud nezjistil.

22. Žalobkyně svou obranu postavila především na žalobní námitce, že daňová kontrola, která proběhla v daňovém řízení, nebyla nikdy vůči ní platně zahájena, z čehož dovozuje, že všechny následné kroky správce daně jsou neplatné a neúčinné. Tvrdí přitom, správce daně neměl při zahájení daňové kontroly k dispozici plnou moc opravňující Ing. E. R. zastupovat žalobkyni jako daňový subjekt.
23. Z protokolu o ústním jednání ze dne 17. 1. 2012, č. j. 623/12/390931802608 vyplývá, že tohoto dne v 8,45 hod. byla zahájena s žalobkyní v kanceláři vedení společnosti (v Děhylově, ul. Zemědělská 76/6) daňová kontrola na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období r. 2010. Za daňový subjekt se jednání zúčastnila Ing. E. R., k jejímuž zastupování došlo na základě plné moci ze dne 16. 1. 2012. Totožnost jmenované byla u ústního jednání ověřena dle předloženého občanského průkazu. Jmenovaná jako zástupkyně daňového subjektu mimo jiné na otázku „V jakém účetním programu je zpracováno účetnictví a kdo jej zpracovával za uvedená období?“ uvedla, že je zpracovávala ona jako externí firma. U jednání jmenovaná správci daně předložila daňové doklady (přijaté faktury, vydané faktury tuzemské a zahraniční), knihu přijatých faktur za rok 2010, knihu vydaných faktur. Protokol o ústním jednání ze dne 17. 1. 2012, č. j. 623/12/390931802608 byl závěrem podepsán zástupcem daňového subjektu a úřední osobou v 9,15 hodin.
24. Součástí správního spisu je plná moc ze dne 16. 1. 2012, v níž jednatel žalobkyně, zplnomocnil paní E. R. k zahájení daňové kontroly dle § 87 odst. 1 daňového řádu a to daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období 1. 1. – 31. 12. 2010.
25. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že následně, konkrétně dne 8. 6. 2012, byla správci daně doručena plná moc k zastupování ze dne 30. 5. 2012, v níž jednatel žalobkyně zplnomocnil Ing. B. P. k jednání a provádění úkonů před správcem daně.
26. Soud po posouzení výše popsanych úkonů daňového subjektu i správce daně dospěl k závěru, že u správce daně byla plná moc ze dne 16. 1. 2012 uplatněna již v době zahájení daňové kontroly dne 17. 1. 2012 a to plná moc opravňující Ing. R. k zastupování žalobkyně. Bez ní by nebyl schopen v protokolu o ústním jednání zaznamenat, že žalobkyně je zastupována na základě plné moci ze dne 16. 1. 2012, přičemž tento den se shoduje s datem vydání plné moci, jenž je součástí správního spisu. Další plná moc k zastupování žalobkyně, která je součástí správního spisu, je datována dnem 30. 5. 2012. Protokol o ústním jednání ze dne 17. 1. 2012, č. j. 623/12/390931802608 je na každé straně vlastnoručně podepsán jak úřední osobou, tak Ing. E. R. U ústního jednání byla v rámci poučení Ing. E. R. seznámena s právem podávat návrhy nebo výhrady směřující proti obsahu protokolu (§ 60 odst. 3 daňového řádu) a rovněž s tím, že odepření podpisu a důvody tohoto odepření se v protokolu zaznamenají. Udělenému poučení jmenovaná porozuměla, o čemž svědčí vlastnoruční podpis Ing. E. R., který následuje pod uvedeným poučením. Jmenovaná zástupkyně žádné výhrady proti obsahu protokolu ani návrhy či vyjádření nevznesla, přitom z textu protokolu vyplývá, že protokol byl v průběhu jednání hlasitě diktován, před podepsáním hlasitě přečten a vyznačeny v něm všechny návrhy, výhrady, vyjádření k nim, opravy či změny. Pod závěrečný text připojila svůj vlastnoruční podpis za daňový subjekt paní Ing. E. R.
27. Plná moc ze dne 16. 1. 2012 byla dle jejího obsahu vydána za účelem zahájení daňové kontroly a v návaznosti na obsah protokolu o ústním jednání ze dne 17. 1. 2012, č. j. 623/12/390931802608, byla k tomuto účelu také použita. Skutečnost, že byla plná moc

zaevidována až následující den po zahájení daňové kontroly, nezbavuje Ing. R. oprávnění zastupovat v této věci daňový subjekt ode dne udělení plné moci a to v souladu s obsahem této plné moci.

28. Soud dodává, že jmenovaná zástupkyně se v zastoupení žalobkyně na základě plné moci ze dne 16. 1. 2012 zúčastnila dne 17. 1. 2012 zahájení daňové kontroly a poté se již v zastoupení žalobkyně žádného jiného úkonu nezúčastnila a ani jiný úkon vůči správci daně v zastoupení žalobkyně neučinila.
29. Soud se neztotožňuje s tvrzením žalobkyně, že vada, kterou mělo být zahájení daňové kontroly bez účasti žalobkyně, mohla být příčinou nezákonnosti zahájení daňové kontroly a celého jejího průběhu. Ust. § 27 odst. 2 daňového řádu spojuje účinnost plné moci s okamžikem uplatnění plné moci u správce daně a soud nemá pochybnost, že k tomu došlo právě v rámci ústního jednání dne 17. 1. 2012. Nadto uvedené ustanovení nespojuje účinnost plné moci od okamžiku, kdy je plná moc u správce daně zaevidována, z čehož žalobkyně v podané žalobě vychází.
30. K námitce, v níž žalobkyně upozorňuje, že v protokolu není uvedena žádná příloha, soud uvádí, že s přihlédnutím ke skutečnosti, že v jiné části protokolu je zaznamenáno, že při jednání bylo předloženo několik písemností (daňové doklady - přijaté faktury, vydané faktury tuzemské a zahraniční, kniha přijatých faktur za rok 2010, kniha vydaných faktur) a ani tyto nejsou označeny jako přílohy daného protokolu, shledává soud uvedený nedostatek tj. počet příloh nula chybou v psaní. Námitka, že plná moc nebyla uvedena mezi přílohami protokolu, tak dle soudu nemůže obstát. Podstatné je, že plná moc ze dne 16. 1. 2012 má veškeré náležitosti plné moci, na základě nichž mohl správce daně zahájit předmětnou daňovou kontrolu a tato plná moc byla vůči správci daně uplatněna při zahájení kontroly.
31. Lze dodat, že žalovaný na str. 20 napadeného rozhodnutí připomněl, že daňový subjekt byl seznámen se zahájením daňové kontroly a v jejím rámci předkládal doklady, písemnosti a další důkazy a vyjadřoval se ke všem výzvám správce daně. Během této doby nevzněl žádnou námitku, kterou by zpochybňoval zahájení či průběh daňové kontroly nebo že předmětná plná moc nebyla v dispozici správce daně.
32. V návaznosti na výše uvedené nemohl soud ani námitku porušení mlčenlivosti správcem daně seznat důvodnou. Při jednání o zahájení daňové kontroly nesděloval správce daně žádné informace o daňovém subjektu, naopak tyto informace včetně listin (faktury, knihu přijatých faktur a knihu vydaných faktur) poskytovala žalobkyni zmocněná zástupkyně Ing. E. R. K porušení mlčenlivosti tak zde nemohlo dojít.
33. K závěrečné námitce, v níž žalobkyně vytýká žalovanému, že se dostatečně nevypořádal s odvoláním, když zásadní otázku jako je zahájení daňové kontroly s oprávněnou osobou, rozhodl v rozporu s obsahem listin, aniž by svědecky vyslechl Ing. E. R. a úřední osoby přítomné zahájení daňového řízení, soud uvádí, že správce daně není povinen provést všechny důkazní prostředky, které daňový subjekt navrhuje. Vždy však musí uvážit, zda navrhovaného důkazního prostředku je třeba k prokázání skutečnosti, kterou daňový subjekt činí spornou. V daném případě v odvolání daňového subjektu návrh na provedení výslechu Ing. E. R. či úředních osob přítomných zahájení daňového řízení obsažen není. Dle soudu provedení těchto důkazních prostředků by bylo nadbytečné (i kdyby byly účastníkem navrženy), neboť skutkový stav ohledně námitky, kterou žalobkyně rozporuje, lze v dostatečné míře seznat z obsahu správního spisu.

34. Pro úplnost soud dodává, že i v případě, pokud by bylo prokázáno, že plná moc byla zaslána správci daně dodatečně, tj. následující den po zahájení kontroly, nemohla by tato skutečnost dle soudu přivodit zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí a navrácení řádně provedeného daňového řízení na jeho počátek. Takový přístup by byl dle zdejšího soudu výrazem přepjatého formalismu, neboť z ust. § 27 odst. 2 daňového řádu vyplývá, „*plná moc je vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně.*“ a dle soudu z protokolu o kontrole jednoznačně vyplývá, že správce daně si musel být plné moci přítomné zástupkyně vědom (jinak by nemohl zaznamenat údaje o této plné moci do protokolu), resp. plná moc musela být tohoto dne vůči správci daně uplatněna. Pokud by vůbec bylo možno hovořit o založení plné moci do spisu jeden den po zahájení daňové kontroly jako o vadě, nemohla by být natolik závažnou, aby způsobovala nezákonnost či nicotnost rozhodnutí nebo daňového řízení jako celku.
35. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. října 2018

JUDr. Ludmila Sandnerová v.r.
předsedkyně senátu